

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Epistolarvm [epistolarum] D. Philippi Melanchthonis Farrago

Melanchthon, Philipp

Basileae, 1565

VD16 -M3220

Iacobus Sadoletus Philippo Melanchthoni S.D.

[urn:nbn:de:bsz:31-312770](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-312770)

Nondum audimus regem Ferdinandum uenisse. Et fortassis retinetur Hungaricis negocijs. nam Turcicus præfectus Budensis oppugnat arcem Zingat, in aditu Stiria. Alibi totam Transyluiam occuparunt ductores copiarum filij Iohannis. Nunc uero noui exercitus Turcici nulli adducuntur in Panoniam. nam Turcicus tyrānus ingentem classē instruit, mittendum ad Syriae littus. Ideo scribunt, regem Ferdinandum facile inducias impetrare posse, si uolens relinquat Transyluiam filio Iohannis. Hoc etiam scribitur, magnam partem Byzātij terræ motu disiectam esse. Existimo & Turcico imperio fatalem inclinationem impendere: & nō procul esse illum lætissimum diem triumphi Filij Dei, in quo Ecclesiam uniuersam adducet ad æternum Patrem coram cernendum. Bene & feliciter uale, & rescribe. Mitto uobis pagellas, in quibus narratio est de Cometa, conspecto ante Caroli Burgundi mortem: cuius prorsus tale fuit curriculum, quale fuit proximi Cometæ.

Philippus Melanchtho.

Iacobus Sadoletus Philippo Melanchthoni S. D.

III, 39.

Carpentorati cum essem, quo in loco statutum habere me credens domicilium perpetuæ uitæ, fortunarumq; mearum omnium: repente tum inde

F 3

decede-

decedere, & Romam ire iussu Pontificis Maximi
 sum coactus. Sed cum ibi essem, accidebat mihi fer-
 me quotidie, ut aliquid nanciscerer de tuis scri-
 ptis, quæ ego & propter excellens ingenium tu-
 um, & propter elegantiam styli & orationis, li-
 berrimè legere solebam. Ad cum sæpius facerem,
 & magna delectatione in legendo adficerer, sen-
 si paulatim mihi incendi animum usque ad quan-
 dam benevolentiam nominis tui, eo quidem, ut
 miro quodam studio tecum incundæ amicitie te-
 nerer. Etsi enim nonnulla inter nos erat opi-
 nionum dissensio, ea tamen animorum disidium
 apud ingenuos eruditos minimè faciebat. iamq;
 & at deliberatum scribere ad te, primasq; amici-
 tiæ aperire fores. Cum subito, ut dicere cœperam,
 ad urbem accersitus, & per causam appropin-
 quamis Concilij, earumq; rerum tractandarum
 et consultandarum, quas mox in Concilio agi propo-
 nitq; oportet, è mea Ecclesia, ubi decennio man-
 seram, euocatus Pontificis huius optimi & pru-
 dentissimi literis, tacitè inscius atq; imprudens in
 amplissimum ordinem S. R. E. Cardinalium coo-
 ptatus sum. Hæc res effecit, ut meæ uoluntati in-
 dandis ad te literis obsequerer tardius. Non e-
 nim dici potest, ut ex illa pacata atq; facili, in
 hanc tumultuosam & plenam strepitus tradu-
 ctus sum, quot sollicitudines, quam multæ & gra-

res curæ, eademq; permolesta me exceperint: quod quidem necesse fuit mihi accidere. Hanc ego uitam & prius iudicio fugeram, & alteram illam fueram iudicio profectus: quarum nunc utraq; cum mihi contra animi sententiam acciderit, nec letari possum habere me quod nolebam: & necessario doleo, quod diligebam. Sed quoniam Deo parendum est, de nobis sic statuendum: ut nos operam, quantum per eius auxilium optinemus; licebit, ut honorem hunc rectè integreq; administremus.

Quod autem nostræ institutæ scriptionis est passus, mi Philippe, in eo amor diutius hoc à me offitium differri, quin ut primum è turba & molestijs animus emergere coepit, literas ad te dare: si tamen, quod ego in te amando meæ existimationi de tuis eximijs uirtutibus tribuo, tum humanitati tuæ dandum esse duxeris, quod quidem rogo te ut facias, neq; me societatem familiaritatis tuæ desideras. non enim is sum, qui ut quisque opinione à nobis dissenit, statim eum odio habeat. Arrogans est hoc, & elati animi, non mansueti & comis: quas me potius ad partes natura mea uocat. Sed faueo ingenijs, uirtutes hominum colo, studia literarum diligo: in quibus ut doctrinæ & ingenij, sic amoris non mediocres partes possides. Nec dubito, quin tu eadem

F 4 mente

mente & uoluntate sis præditus. Isti enim animo,
 qui tam liberaliter artibus ingenius perpolitus sit,
 nihil agreste, nihil asperum melle potest. Quo etiã
 maiore spem mihi uirtus tua facit, meas hoc apud
 te ponderis literas habituras, ut qui locorum spa-
 cijijs diiuncti simus, me me & beneuolentia conun-
 gamur: quod ego maxime auco, expetoq;: ubiq;
 prorsus persuadeas cupio, in numero eorũ qui te
 diligunt, & florentem esse cupiunt (quorum ma-
 gna est profectò propter tui nominis celebritatem
 multitudo) me principem locum appetere: nihilq;
 uehementius cupere, quàm mihi dari locum pro-
 bandi tibi re ipsa, et declarandi amoris erga te mei.
 in quo si ansam mihi occasionemq; mea explende
 huiusce cupiditatis præbueris, magno me abs te be-
 neficio affectum arbitror. Omnia, que tibi gra-
 ta sensero, tam o studio & diligentiã exequar, ut
 nec fide quisquam maiore, nec beneuolentia pos-
 sit: sicuti & mei natura officij in primis colere, &
 susceptus iam erga te amor, & perpetuum meum
 erga doctos studium postulat. Vale doctissi-
 me Melanchthon, & nos tui aman-
 tissimos ama. Romæ, 15 Calen.
 Iulij. 1557.

D.Phi-